

[Justitsministeren]

hvert enkelt våben, der skal betales for, og det vil jeg gerne vende tilbage til senere.

Jimmy Stahr (S):

Der er to ting, jeg kort vil komme ind på med hensyn til det, ministeren sagde. Det første er spørgsmålet om samkøring af registre. Jeg ved, at flere af os gav udtryk for usikkerhed og sagde, at vi ikke bryder os om den samkøring, men det var jo noget, der skete ved de to andre behandlinger, og jeg startede i hvert fald min indledning ved denne behandling med at henvise til det, jeg havde sagt ved de to andre forhandlinger, hvor jeg ved at jeg var inde på spørgsmålet om samkøring. Det gælder selvfølgelig også i dag, at vi ikke er glade for den samkøring af kriminalregistret og et jagttegnsregister, men det er en sag, som vi gerne vil vende tilbage til, for det er vigtigt for os at finde ud af, om overgangsbestemmelserne kan gøres bedre, hvis vi bruger EDB-registrering på en bedre måde. Jeg kender godt spørgsmål nr. 6, og det er for øvrigt nævnt i bemærkningerne, at man havde en overgangsordning i 1963, men hvis vi kan stole på den praktiske politiassistent, der har været med i arbejdet, gik den overgangsordning jo ikke godt, og så hjælper det jo ikke meget at henvise til den, hvis det var en dårlig overgangsordning, man lavede i 1963.

Arentoft (FP):

Først vil jeg gerne sige tak til ministeren for ministerens velvillige indstilling til at se nærmere på dette, om man kan registrere riflede jagtvåben på personen fremfor på det enkelte våben.

Ministeren sagde, at dette med samkøring havde forbindelse med det, ministeren nævnte som effektivitetsspørgsmålet. Jeg kan nu altså ikke rigtig se det, for hvis man har en jagttegnsløser på 18 eller 20 år og man samkører det med kriminalregisteret, vil det nok vise sig, at der ikke er noget på ham, men det forhindrer ham jo ikke i at begå en forbrydelse, f.eks. skyde sin kone med det gevær, når han bliver 40 eller 50 år, og så er vi lige vidt. Jeg tror altså, man skal gøre det på den måde, at jagttegnsløserne skal melde sig ind i en jagtforening, og i løbet af kurser osv. lærer man dem at kende dér, og hvis der så skulle være noget ganske specielt – det kun-

ne jo være, der var en rocker – må man sige, at det skal være svært for ham at få jagttegn, fordi han så kan købe en jagtbøsse.

Men jeg er altså stadig væk modstander af, at det går ud over de lovlydige jægere, der betaler deres jagttegnsafgift. Jeg er bange for, at der simpelt hen sker det, at nogle fristes til at lade være med at løse jagttegn, og så er vi næsten endnu mere ilde farne, for hvis de ikke har deres jagttegn i orden, er de ikke engang inde under jagtlovsforsikringen. Derfor mener jeg, at man kan prøve at sige, at man for fremtiden skal vise et jagttegn, når man køber en ny bøsse, men vi kan ikke ved at registrere nu få gjort noget som helst ved de 500.000–600.000 jagtbøsser, der allerede er ude i landet. Derfor synes jeg, der er noget helt skrupforkert i lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 46:

Forslag til lov om margarine m.v.
(Fremsat 7/2 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Lovforslaget er jo en uændret genfremsættelse fra sidst, og jeg skal med hensyn til vores holdning dertil henvise til de bemærkninger, vi gjorde, da forslaget var til førstebehandling sidst, og det var det den 2. november sidste år.

Elisabeth Krog (KF):